

Udskriftsdato: 26. december 2025

KEN nr 9418 af 15/07/1996 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-90-96 om vejledning - handicappet barn - boligindretning - ejerbolig - retablering - badeværelse

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 21242-94

Ankestyrelsens principafgørelse O-90-96 om vejledning - handicappet barn - boligindretning - ejerbolig - retablering - badeværelse

Resume:

Der kunne ikke ydes hjælp til retablering af badeværelse i ejerbolig.

Begrundelsen var, at der efter de foreliggende oplysninger ikke blev truffet aftale med kommunen om retablering af badeværelset, inden ændringerne blev igangsat.

Den pågældende kommune havde ikke været forpligtet til at yde vejledning i henhold til forvaltningslovens § 7, da der ved ejer boliger ikke er de samme reale grunde som ved lejeboliger på grund af boligvedtægten til at lave en aftale om retablering. Desuden ydes der kun undtagelsesvis hjælp til retablering af ejerboliger.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

12-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 59, stk. 1

Vejledninger:

Socialministeriets cirkulære nr. 152 af 17. december 1986 om hjælp til boligindretning, omsorgsarbejde og befordring efter bistanndsloven - pkt. 4

Note:

*) Se tillige SM O-30-94.

Sagsfremstilling:

En familie fik i 1989 af en kommune bevilget støtte til ændring af boligen (ændret indretning af badeværelse) på grund af datterens handicap.

Datteren afgik ved døden og ved afgørelse af 7. april 1994 gav kommunen afslag på retablering af badeværelset under henvisning til, at der ifølge bistanndslovens § 59, Socialministeriets cirkulære af 17. december 1986, pkt. 4, samt SM nr. O-30-94 ikke var mulighed for at bevilge hjælp til retablering af boligen.

Ankenævnet ændrede kommunens afgørelse, idet en retablering af badeværelset ansås for nødvendig. Nævnet besluttede på denne baggrund at pålægge kommunen at drage omsorg for en retablering af badeværelset.

Nævnet lagde vægt på, at Ankestyrelsen havde bestemt, at der ikke var mulighed for retablering, hvis der ikke på det tidspunkt, boligændringen blev bevilget, blev truffet aftale herom. Nævnet fandt imidlertid,

at en forudsætning for at en sådan aftale kunne træffes var, at kommunen ydede borgeren den fornødne vejledning om sådanne betingelser. Nævnet konstaterede, at kommunen i følge dens egne oplysninger ikke havde ydet en sådan vejledning.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at ændringen af badeværelset ikke havde været at betragte som en forbedring af boligen, men som en nødvendig tilretning.

Retableringen ville omfatte sænkning af badekar og flytning af blandingsbatteri samt reparation af vægge, hvor der havde været puslebord og håndvask.

I klagen anførte kommunen bl.a., at nævnets afgørelse ikke var i overensstemmelse med Ankestyrelsens afgørelse i SM O-30-94.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af om der kunne ske retablering af badeværelse i henhold til bl. standslovens § 59, når der ikke var indgået aftale herom, forinden ændringerne blev foretaget, og om kommunen havde vejledningspligt om, at en sådan aftale skulle være indgået.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at kommunen ikke havde pligt til at dække udgifterne til retablering af badeværelset.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der efter de foreliggende oplysninger ikke var truffet aftale med kommunen om retablering, inden ændringerne blev igangsat.

Ankestyrelsen fandt endvidere ikke, at kommunen havde været forpligtet til at yde ansøgerne vejledning i henhold til forvaltningslovens § 7, da der ikke som ved lejelejligheder var reale grunde på grund af boligvedtægten til at lave en aftale om retablering. Desuden kunne der kun undtagelsesvis ydes hjælp til retablering af ejerboliger.

Ankestyrelsen ændrede således ankenævnets afgørelse.